

XARXA

Necessitem la teva salvació, Senyor.

Només tu ens pots salvar
de la tristesa i el desencís.
Només tu pots salvar el món
de les seves cegueses i egoismes
de les seves cadenes i misèries.

Vine a salvar-nos, Senyor!
Salva els oprimits que esperen justícia
els afamats que somien amb el pa,
els captius que freturen de la seva llibertat.

Vine, Senyor,
i obre els ulls que no hi veuen,
guarda es qui estan en l'atur,
aguanta els qui defalleixen.

Tu véns Senyor, cada vegada
que nosaltres –acollint et teu do generós–
ens fem cooperadors en la teva salvació,
i com a fills i filles teus, som capaços de veure
en cada misèria, un compromís d'alliberació,
una oportunitat per obrir els teus camins.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc: En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els respon-

nia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres». Entre els qui anaven a fer-se batejar, hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, ¿què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert». Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada». La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve

el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga». Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova. [Lc 3, 10-18]

Salm responsorial Is 12

R/. Aclama'l ple de goig, perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. **R.**

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels». **R.**

Canteu al Senyor que ha fet coses glorioses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel / és gran a la teva ciutat. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Gosarem compartir

Els mitjans de comunicació ens informen cada vegada amb més rapidesa del que passa al món. Coneixem cada vegada millor les injustícies, misèries i abusos que es cometem diàriament en tots els països.

Aquesta informació crea fàcilment en nosaltres un cert sentiment de solidaritat amb tants homes i dones, víctimes d'un món egoista i injust. Fins i tot pot despertar un sentiment de vaga culpabilitat. Però, al mateix temps, fa créixer la nostra sensació d'impotència.

Les nostres possibilitats d'actuació són molt minses. Tots coneixem més misèria i injustícia que la que podem resoldre amb les nostres forces. Per això és difícil evitar una pregunta al fons de la nostra consciència davant d'una societat tan deshumanitzada: «Què podem fer?».

Joan Baptista ens ofereix una resposta terrible enmig de la seva simplicitat. Una resposta decisiva, que ens posa davant de la nostra pròpia veritat. «Qui tingui dos vestits, que en doni un al qui no en té, i qui tingui menjar, que també el comparteixi».

No és fàcil escoltar aquestes paraules sense sentir un cert malestar. Cal tenir coratge per acollir-les. Cal tenir temps per deixar-se interpel·lar. Són paraules que fan patir. Aquí acaba la nostra falsa «bona voluntat». Aquí es revela la veritat de la nostra solidaritat. Aquí es dilueix el nostre sentimentalisme religiós. Què podem fer? Senzillament compartir el que tenim amb els qui ho necessiten.

Moltes de les nostres discussions socials i polítiques, moltes de les nostres protestes i crits, que sovint ens dispensen d'una actuació més responsable, queden reduïdes de sobte a una pregunta molt senzilla. Gosarem compartir el que és nostre amb els necessitats?

De manera ingènua creiem gairebé sempre que la nostra societat serà més justa i més humana quan canviïn els altres, i quan es transformin les estructures socials i polítiques que ens impedeixen de ser més humans.

I, no obstant, les senzilles paraules del Baptista ens obliguen a pensar que l'arrel de les injustícies està també en nosaltres. Les estructures reflecteixen massa bé l'esperit que ens anima a gairebé tots. Reprodueixen amb fidelitat l'ambició, l'egoisme i la set de posseir que hi ha en cada un de nosaltres. [J. A. PAGOLA]

Els claretians estan d'aniversari... i el barri també! [02]

1857: L'any 1857 exposen la situació al bisbe de Barcelona, Dr. Antoni Palau i Tèrrens, que justament acaba d'entrar a la diòcesi. Com que prové de Vic, sap que uns anys enrere mossèn Anton Claret hi havia fundat una Congregació de missioners. Efectivament, l'havia fundada l'any 1849. El bisbe Palau, doncs, posa els hereus en contacte amb els representants de la nova Congregació. La proposta del bisbe Palau va funcionar, perquè —tot i que els pactes no van ser fàcils— a principis de l'any 1858 tot indicava que els claretians acabarien fent-se càrrec del convent en obres.

Perquè l'edifici que s'estava construint fos habitable per a una comunitat, es van haver de fer algunes modificacions. També es va construir una tanca tot al voltant de la finca, que separés camps i vinyes d'intrusions alienes. Aquells anys es podia anar de Gràcia fins a les muralles de Barcelona travessant camps de conreu sense trobar més població que un parell de cases de pagès.

1859: El 4 de novembre de 1859, doncs, els hereus de confiança de la Sra. Joaquina Castanyer, d'una banda, i el P. Xifré, de l'altra, com a representant de la Congregació, signen l'escriptura de cessió-acceptació de l'edifici i de l'horta, amb les condicions que l'acompanyen.

1860: El 23 de gener de 1860, **s'instal·len en el nou edifici el P. Clotet amb dos Germans Coadjutors:** és una instal·lació provisional per poder seguir les obres de prop, moblar la casa i anar-la fent habitable. Un parell de mesos més tard, el 14 de març, **la nova casa s'inaugurava de forma oficial**, amb l'assistència de nombroses personalitats.

El dia 25 del mateix mes, festa de l'Anunciació de Maria, es constituïa formalment la primera comunitat de missioners claretians a Gràcia.

Al començament, l'edifici servia només de base per a la tasca missionera dels claretians: d'aquí ve que, com dèiem abans, els missioners en diguessin «**Casa Missió**», tot i que per a la gent continuava sent el «**Convent Nou**».

La santa tossuderia del papa Francesc...

Enmig de les situacions d'inhumanitat o d'injustícia que assoten el nostre món, profeta és aquell home, aquella dona, que en la seva vida personal manté tossudament --i sovint arriscadament-- actituds i actuacions diferents a les habituals i que volen estar d'acord amb el projecte humanitzador de Déu, amb això que els cristians en diem "Regne de Déu"... i no s'està de denunciar-ho amb la seva paraula!

Si això és així --i ho és!-- el papa Francesc és un profeta enmig del nostre món! Sovint fa la impressió que és al Vaticà perquè hi ha de ser ... i no li queda més remei. I no perd ocasió per aprofitar la força mediàtica de la seva pròpia imatge per fer-la aparèixer abraçada a realitats que per sí soles no sortirien a la llum pública dels mitjans, de vergonya que ens fa a tots plegats que aquestes coses passin en un món tan «*guai*» com el nostre... La llista seria llarguíssima: aquest mateix any a Iraq, Xipre, Grècia (Lesbos, per segona vegada!...). Predicarà al desert? També depèn de nosaltres. (PCM)

Aquesta setmana ...

Diumenge, 12	TERCER DIUMENGE D'ADVENT
Dilluns, 13	20.30 - Pregar la Paraula, al CM.
Dimarts, 14	19.00 - loga, Harmonització Vital a ST. 20.30 Consell Interparroquial a CM
Dimecres, 15	09.00- 12.30 - L'ASSISTENT SOCIAL Arxiprestal amb CITA PREVIA: 933 44 16 50 17.30 loga, Harmonització Vital a ST 20.30- Celebració del perdó al Cor de Maria
Dijous, 16	19.30 Missa vespertina a Sant Tomàs. 20:00- Celebració del perdó a Sant Tomàs
Dissabte, 18	En acabar la missa de 11.00 : Recés Inter parroquial d'Advent a Sant Tomàs (Aquest any també es fa a l'església mateixa, i serà fins a les 13.00 h)
Diumenge, 19	QUART DIUMENGE D'ADVENT 12.15 – A Sant Tomàs, un cop acabada la missa de les 11.30, la coral Veus Clares oferirà el Concert de Nadal

Des de Càritas i DiSA ens demanen que us ho diguem:

Els responsables de Càritas-Acció Social de les nostres parròquies ens pregunten que fem arribar a la comunitat parroquial l'agraïment de totes les famílies que al llarg d'enquany –i molt especialment aquest Nadal– han rebut la seva ajuda: els membres de les parròquies, que regularment aporten aliments o diners, també els nens i famílies que a través dels Col·legis del barri fan arribar aliments; els voluntaris de les parròquies i tots els qui d'una manera o altra han obert el seu cor a la solidaritat...

A tots se'ns eixampla el cor quan veiem que les dificultats per les quals qui més qui menys està passant, no han estat capaces de vèncer l'amor i la solidaritat de tantes persones que no dubten a compartir amb els més necessitats! **A TOTS, GRÀCIES! AIXÒ SÍ, QUE ÉS NADAL!**

L'economia de les nostres parròquies...

Cor de Maria IBAN ES53 2100 3281 1625 0001 3087
Sant Tomàs IBAN ES11 2100 3281 1125 0000 7589

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76
Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81
Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67